

Mürekkep Ve Gözyaşı

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 07 Mart 2016

Hiçliğimde saklısın ve nadiren kesişmişken yolum,
Dirayetime sığındığım bir şarkıdan ibaretim aslında:
Gölgeli beyanatları var her canlının,
Kekremsi bir tat belki de ölmezden önce.
Ve öldüğüm her gece teslim olduğum,
Sürç-ü lisan eylediğim her makalede
Defolu yüreğimin ve kırık bir kalemin
Kurumazdan önce mürekkebi ve gözyaşı.

Bir tokatta saklı yine, beşerin öfkesi:
Sağalttığım her acıda denk düştüğüm
Ve çaprazında o bilinmez:
Kâh düne dair kâh an'a sığınıp da unuttuğum
Dünden yadigâr kırık yine üç beş hece.

Koca bir safсата, yenilgiye uğramak
Yetmedi bilumum gölgeye rağbet eden nefsi
Yitip giden hüzünlerin.
Yine de soluduğum bir güncenin boş sayfasına
Döktüğüm o hezeyan ve gözyaşı,
Kurumasını beklemeden ısladığım değil mi,
Hakkın rahmeti?

İbaretim aslında ve tek ihanetim:
Kendime dair bilip bilmediğim.
Korumalıyım ama koruyamadığım
Hele ki o masum sevdaya delalet içimdeki asalet,
Görmeden görmeye vakıf olduğum
Nice sırdan arda kalan
O gölgeli isyanlara sığırdıkları kefarete
Ve aslanan gerçekleri soyup içinde yok olduğum
O sarnıcın dibindeki tortuya denk.

Vazifem yaşamaktan öte aslında,
Dokunduğum her duyguda defalarca kaybolduğum,

Haznesi nasıl ki geniş Hakkın,
Olmaz mı bir sureti aşk denen esaretin.